

Má bohéma

Vladimír Merta

Chodil jsem po světě a měl jsem ruce v kapse.
Také můj svrchníček už byl jen vidinou.
Múzo, tys spolčila se s pěkným hrdinou.
A přitom snil jsem jen o samé velké lásce.
Mé prasklé kalhoty se splaskly v chumáč děr.
Zasněný Paleček, já louskal jsem si v běhu
rýmy. Ve Velkém voze dlel jsem na noclehu.
Mé hvězdy šuměly, když přišel podvečer.
A já jim naslouchal na kraji u silnice,
za dobrých večerů při svitu večernice,
a rosa stékala mi zvolna po čele,
když s nohou na srdci za fantastické luny
jsem tahal pérka z bot jak povolené struny,
drnkaje do taktu, a básnil vesele.